

CRISTINA VILLA

el veí jaume Clavell

En Jaume va néixer a can Clavell, al carrer Torras i Bages d'Argentona, porta per porta amb Ca l'Odon. És per això que la Lola guarda bells records d'aquell veí de tarannà afable i tranquil.

Un dels records més vius és el Jaume de jove; quan anava a la botiga a fer visites tot sovint, no visites de compliment, visites d'aquelles que no necessiten avís. Aquells moments de passada que estrenyien el lligam entre veïns. Entrava i feia la xerrada.

La Lola recorda que en Jaume duia els cabells llargs, cosa fora del comú en aquella època de postguerra de caps esquilats. La Juanita i la Neus (mare i tia de la Lola, respectivament) li deien "Jaume vés a cal barber". Però com la Lola encertadament diu, en Jaume era artista i, doncs, no anava a la barberia.

Segurament per aquest motiu fer de fuster no l'entusiasmava; en Jaume preferia fer escultures i com la Lola diu "li agradaven molt les antiguitats". Per a una dona d'aquella època com era la Juanita (mare de la Lola) no deixava de ser estrany i per això tot sovint li deia al seu veí: "estàs carregat de punyetes". A ell, li agradava de parlar sobre la Creu de Terme, Sant Jaume de Trajà... i Montserrat, un dels seus temes preferits.

En Jaume, de jove, quan havia de sortir de nit (abans de la guerra) i els seus pares no el deixaven sortir anava a Ca l'Odon a canviar-se de roba per tal d'anar a ballar acompanyat per l'oncle

Lluís, entre d'altres.

És recordat com una bella persona (no tenia mal geni), de caràcter afable i tranquil. Mai el veies enfadat. No era una persona envejosa; era un artista.

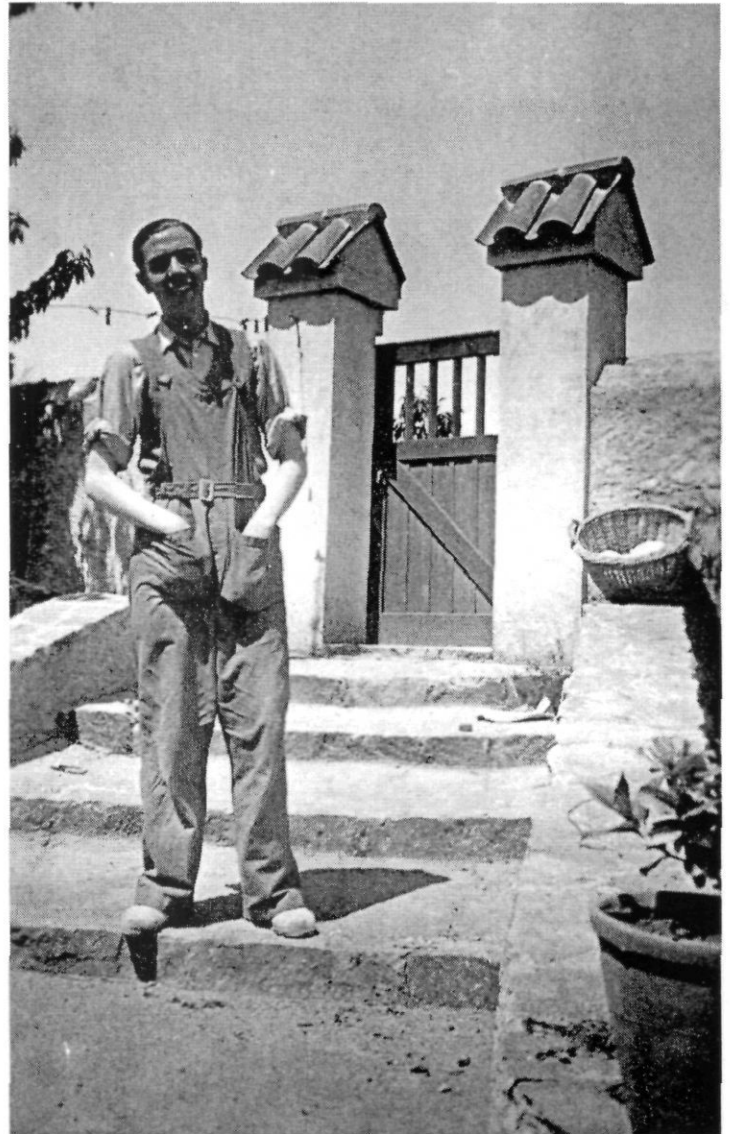
Segons la Lola, part de la culpa de l'interès d'en Jaume per l'arqueologia fou del seu amic i veí Josep Puig i Cadafalch. Malauradament en Jaume va ensopegar temps de guerra i per això no va poder estudiar; malgrat tot, el seu interès i el seu tarannà estudiós el portaren sempre a fer recerques i troballes.

Gran conversador no parava mai de xerrar. Ell veia la part artística fins i tot en el nas de la Lola, a la qual li deia que el tenia d'estil "grec", tot recordant alguna de les pintures o escultures de l'època clàssica.

Aquesta relació de veïnatge s'afeblí una mica quan en Jaume es va casar amb una noia de Barcelona que venia a passar l'estiu i se'n van anar a viure a la gran ciutat.

Al carrer Girona tenia una fusteria d'un cosí del seu pare; també s'hi restauraven mobles i ell assessorava molta gent sobre antiguitats.

Malgrat aquest distanciament inevitable en canviar de residèn-

cia, l'amistat amb Ca l'Odon no es perdé mai. I cada any pels volts de Nadal en Jaume hi venia a buscar torrons i neules. I a fer petar la xerrada, això sí, sempre abillat amb el seu barret i la seva bufanda que li donaven el caire de senyor il·lustrat pel qual era conegut i que l'honorava.

(Extracte d'una conversa mantinguda amb la Lola de Ca l'Odon)

En Jaume Clavell amb l'uniforme de treball, a l'eixida de Can Par Argentona, 1933.